

РЕШЕНИЕ

№ 41

гр. Бургас , 05.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и шести юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Петя Ив. Петрова Дакова
Благой Г. Потеров

при участието на секретаря МАРИНА Д. ДИМОВА
в присъствието на прокурора Красимира Георгиева Кателиева (АП-Бургас)
като разгледа докладваното от Петя Ив. Петрова Дакова Наказателно дело за възобновяване № 20212000600124 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 424, ал. 1, вр. чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК. Образувано е по искане на осъденото лице ЕБ. П. АХМ., депозирано чрез изрично упълномощен защитник - адвокат К.Я. от АК-Бургас, за възобновяване на нохд № 80/2021г. по описа на РС-Айтос, отмяна на постановеното определение №5/11.03.2021 год. за одобряване на споразумението за решаване на делото и връщане на делото за ново разглеждане от стадия на досъдебното производство.

В искането се изтъква касационно основание по чл. 348, ал. 1, т.2 от НПК, което е и основание за възобновяване на наказателното производство по чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК. Сочат се допуснати в хода на досъдебното производство по делото съществени нарушения на процесуалните правила – неспазване на срока по чл. 219, ал.5 от НПК за призоваване на обвиняемия и защитниците му във връзка с извършване на действия от страна на разследващия орган по предявяване на постановлението за привличане в качеството на обвиняем, както и срока по чл. 227, ал.3 от НПК за предявяване на разследването. Твърди се, че несвоевременното уведомяване на обвиняемото лице за предстоящите действия по предявяване на обвинение срещу него и предявяване на разследването са довели до нарушаване на

правото му на защита. С горните съображения е заявено искане за възобновяване на наказателното дело, отмяна на постановеното от съда определение за одобряване на постигнатото между страните споразумение за решаване на делото и връщане на делото във фазата на досъдебното производство.

В съдебно заседание пред АС-Бургас осъденият Е.А. се явява лично и с упълномощения си защитник – адвокат К.Я. от АК-Бургас, който поддържа искането за възобновяване на наказателното дело ведно с подробно изложените в него доводи.

Представителят на АП-Бургас изразява становище за допустимост на искането за възобновяване, като с оглед на изтъкнатите в него доводи и данните по приключилото наказателно производство, намира същото за неоснователно. Сочи, че макар по делото да не са приложени призовки или други документи, удостоверяващи срока, в рамките на който са извършени действията по призоваване на обвиняемия и неговите защитници, с оглед обективизираното в протокола за разпит на последния изявление, че е бил редовно уведомен за съответното действие по предявяване на обвинението, а също и изявлението на защитника му, отразено в протокола за предявяване на разследването, че се счита за редовно призован, следва да се приеме, че правото му на защита не е било нарушено. Намира, че липсват основания за възобновяване на наказателното производство и предлага искането на осъдения да бъде оставено без уважение.

Бургаският апелативен съд, след като обсъди доводите на страните и извърши проверка за наличието на основанията за възобновяване, намери за установено следното:

Искането за възобновяване е процесуално допустимо. Същото е подадено от процесуално легитимирано лице по чл. 420 ал.2 от НПК и в срока по чл. 421, ал.3 от НПК. Предмет на искането е акт от кръга на визираните в чл. 419 НПК, при посочени основания по чл. 422, ал. 1, т. 5, вр. чл. 348, ал. 1, т.2 от НПК.

Разгледано по същество, искането е неоснователно. Съображенията за това са следните:

НОХД № 80/2021 год. по описа на РС-Айтос е образувано по реда на чл. 382 ал.1 от НПК, на основание внесено в съда споразумение за решаване на делото.

С определение от 11.03.2021 год., постановено по същото дело на РС-Айтос, е одобрено споразумение, постигнато между прокурор от РП-Айтос и защитника на обвиняемия ЕБ. П. АХМ. – адвокат В. Р. от АК-Бургас, с което А. се е признал за виновен за извършени на 09.12.2020 год. в гр.Айтос две престъпления – по чл.316, вр. чл. 308, ал.2, вр. ал.1 от НК и по чл. 343в, ал.2 от НК. За престъплението по пункт първи на А. е наложено наказание при условията на чл. 55, ал. 1, т. 2 б.“б“ от НК – пробаия, включваща мерките по чл. 42а, ал.2, т.1 и т.2 от НК, с продължителност на всяка - десет месеца, а за престъплението по пункт втори, определеното на А. наказание е при условията на чл.55, ал.1, т.1 и ал.3 от НК – лишаване от свобода за срок от четири месеца, което да бъде изтърпяно при първоначален общ режим. На основание чл. 23, ал.1 от НК, на А. е наложено едно общо наказание в размер на най-тежкото от определените му за отделните престъпления, а именно лишаване от свобода за срок от четири месеца, което да изтърпи при първоначален общ режим.

Определението е влязло е в законна сила на 11.03.2021 г.

Доводите на искателя, с които се обосновават допуснати в хода на досъдебното производство нарушение на процесуалните правила, довели до накърняване на правото му на защита, БАС намери за неоснователни.

Данните по делото установяват, че досъдебното производство е образувано на 09.12.2020г. по реда на чл. 356, ал.3 от НПК /бързо производство/, като с акт на наблюдаващия прокурор от 15.12.2020г. е постановено разследването да се проведе по общия ред /спр. л.43 от ДП/.

В рамките на разследването, преди преобразуването му като такова по общия ред, на 10.12.2020г. осъденият А. е разпитан в качеството на свидетел, като за извършване на това следствено действие същият се е явил с двама упълномощени защитници – адвокати Д. В. и В. Р. – двамата от АК-Бургас /спр. л.16 от ДП/. Приложените по делото договори за правна помощ удостоверяват дата на упълномощаване на двамата защитници – 10.12.2020г. /спр. л.18,19 от ДП/.

С постановление на разследващия орган от 10.02.2021г. Е.А. е привлечен в качеството на обвиняем, като на същия е повдигнато и предявено обвинение за извършени престъпления по чл.316, вр. чл. 308, ал.2, вр. ал.1 от НК и по чл. 343в, ал.2 от НК /спр.л.11 от ДП/. При предявяване на постановлението за привличане в качеството на обвиняем А. се е явил с единия от защитниците

си – адвокат Р., който е подписал постановлението без възражения. Самият А. също не е възразил срещу действията на разследващия орган по чл. 219, ал.4 от НПК – нито с доводи за отсъствие на втория му защитник - адв.В., нито по съображения, че не е разполагал с време да организира защитата си. Тъкмо напротив, обективизираните в протокола за разпит на А. в качеството му на обвиняемо лице изявления разкриват, че същият е направил отказ от защитата на адв.В., чрез оттегляне на пълномощията си от нея, а също и е декларирал редовното си призоваване за извършване на действията по предявяване на обвинението срещу него /спр. л.13 от ДП/. Изрично също така е заявил, че не желае да му се предявяват материалите по делото, като е направил искане разследването да бъде предявено само на защитника му – адв.Р.. От съдържанието на обясненията му като обвиняем е ясно, че същият е разбрал в какво е обвинен, доколкото фактите, които е съобщил са напълно относими към дейността, описана в постановлението за привличането му в качеството на обвиняем.

В съответствие с ясно заявената воля на А., че не желае да се възползва от правото си да се запознае с материалите по делото, съгласно чл.227, ал.2 от НПК, след извършване на действията по чл. 226 от НПК, на 16.02.2021г. разследващият орган е предявил разследването единствено на защитника – адвокат Р., осигурявайки му възможност да се запознае и проучи делото в пълен обем. Данните, отразени в протокола за предявяване на разследването сочат, че защитникът лично се е запознал с материалите по делото за времето от 11,50 до 12,20 часа. Същият изрично е декларирал редовното си призоваване за извършване на това следствено действие. Заявил е, че предоставеното му време за запознаване с материалите по разследването е било достатъчно, като е обявил също, че няма искания, бележки и възражения. Изразил е желание за сключване на споразумение с прокурора /спр. л.48 от ДП/.

Горните фактически констатации не дават основание на съда да счете, че правото на защита на осъдения А. е нарушено в аспекта, който същия поддържа в искането си за възобновяване на делото – поради несвоевременното му призоваване за извършване на действията по предявяване на постановлението за привличането му в качеството на обвиняем, препятствало го да организира защитата си.

Действително, в кориците на делото не са приложени нито призовки, които

да удостоверяват вписване на обстоятелствата по чл. 179, ал.1 от НПК и чл. 219, ал.5 от НПК, нито са налице данни за извършено призоваване по телефон или факс съобразно регламента на чл. 178, ал.8 от НПК, позволяващи да се прецени основателността на възраженията, застъпени от искателя. В случай обаче, липсата на данни по делото, на основата на които да се извърши проверка за редовност на призоваването на обвиняемия и неговия защитник за всяко от извършените в хода на разследването действие – по предявяване на постановлението за привличане на А. в качеството на обвиняем и предявяване на разследването, не ангажира извод за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. И това е така, тъй като съдържанието на направените от А. и защитника му изявления, надлежно отразени в съответните протоколи по чл. 128 от НПК, изцяло опровергават твърденията, които понастоящем се поддържат в искането за възобновяване, че организирането на защитата по обвинението е било препятствано. Следва да се посочи, че 3-дневният срок, който законът предвижда като такъв, който следва да бъде предоставен на обвиняемия при призоваването му за предявяване на обвинението и следващите действия по предявяване на разследването, е предвиден да гарантира възможността на лицето своевременно да организира защитата си, за да не се достига до отлагане на планираните от органа по разследване следствени действия. Неспазването на този срок обаче не всякога следва да се третира като съществено процесуално нарушение, особено при изрично деклариране на обвиняемото лице, че се счита за редовно уведомено и не възразява да участва в съответното следствено действие, какъвто се явява и настоящия случай.

Пропускът на разследващия орган да обективира по регламентирания в закона начин призоваването на осъдения А. и неговия защитник за извършване на всяко от действията по чл.219, ал.4 и чл. 227, ал.1 от НПК, не може да бъде оценен като съществено нарушение на процесуалните правила предвид, че същият очевидно не е рефлектирал върху правото на защита на осъденото лице. Този извод, както вече бе посочено по-горе, съдът прави, основавайки се на констатациите за процесуалното поведение на участниците в съответните следствени действия - привлеченият като обвиняем А. и неговия защитник – адв. Р..

Видно е по-нататък от данните по делото, че след приключване на разследването в неговата досъдебна фаза, процесът пред съда се е развил

съобразно волята на осъдения – с внасяне на споразумение, постигнато между защитника на А. – адв.Р. и прокурор от РП-Айтос. Представеното за одобряване от съда споразумение съдържа съгласие по всички въпроси по чл. 381, ал.5 от НПК, като същото съобразно регламента на ал.6 на чл.381 от НПК е подписано и от осъдения А., който е декларирал, че е запознат със съдържанието му, съгласен е с него и с последиците, които има, и полага подписа си доброволно. Изрично също така от страна на осъдения е деклариран и отказът му от съдебно разглеждане на делото по общия ред.

При одобряване на споразумението от съда, А. отново е декларирал волята си наказателното производство срещу него да приключи по реда на Глава 29 от НПК, както и отказ от съдебно разглеждане на делото по общия ред. Отразените в протокола за проведено съдебно заседание на 11.03.2021г. изявления на осъдения А. и защитника му – адв.Р., не установяват някой от тях да е имал възражения във връзка с воденото досъдебно производство по делото. Впрочем, разкриващото се в този аспект поведение на двамата е в пълно съгласие с изразената от защитника позиция при предявяване на разследването.

Съобразявайки горното, съдът намира, че отсъстват обективни показатели, на основата на които да се приеме, че в хода на воденото досъдебно производство по делото, са допуснати нарушения от категорията на съществените, които да са довели до накърняване правото на защита на осъденото лице А.. Поради това и аргументите, изтъкнати в искането за възобновяване, с които се претендира наличие на основание по чл. 348, ал. 1, т.2 от НПК, не могат да бъдат споделени.

Ето защо искането за възобновяване на наказателното производство и отмяна на постановеното по нощд № 80/2021г. на РС-Айтос определение №5/11.03.2021 год. за одобряване на споразумение за решаване на делото следва да бъде оставено без уважение. Горната преценка на съда лишава от основание и искането на осъдения по чл.420, ал.3 от НПК за спиране изпълнението на присъдата /споразумението/.

Водим от горното, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения ЕБ. П. АХМ., депозирано чрез изрично упълномощен защитник - адвокат К.Я. от АК-Бургас, за възобновяване на нохд № 80/2021г. по описа на РС-Айтос.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____